

Advies van de Adviescommissie Bezwaarschriften inzake de bezwaren van de heer H.C. Bremer, gericht tegen het zuiver schadebesluit van het Dagelijks Bestuur d.d. 1 februari 2011 (2011/110204b), waarbij het verzoek om vergoeding van de schade die de heer Bremer stelt te hebben geleden als gevolg van het slopen van de voorgevel van het pand Tweede Jan van der Heijdenstraat 89 ten gevolge van het bestuursdwangbesluit van het Dagelijks Bestuur van 24 maart 2005, is afgewezen.

Amsterdam, 3 mei 2012

120503G

Aan het Dagelijks Bestuur,

1. Inleiding

Bij zijn brief van 31 juli 2006, toegelicht bij zijn brief van 31 maart 2010, verzocht de heer drs. ing. H.C. Bremer, hierna te noemen bezwaarde, een zuiver schadebesluit te nemen over de schade die hij stelt te hebben geleden als gevolg van het slopen van de voorgevel van zijn pand aan de Tweede Jan van der Heijdenstraat 89, hierna te noemen het pand, ten gevolge van het bestuursdwangbesluit van het Dagelijks Bestuur, hierna te noemen het DB, van 24 maart 2005. Bij zijn brief van 1 augustus 2006 vordert bezwaarde € 15.560,-- van het stadsdeel.

Bij besluit van 1 februari 2011 wees het DB het verzoek van bezwaarde af.

Tegen de afwijzing is door bezwaarde op 14 maart 2011 een bezwaarschrift ingediend. De bezwaargronden zijn per brief van 10 januari 2012 aangevoerd.

Het bezwaarschrift is behandeld op de hoorzitting van de Adviescommissie bezwaarschriften (hierna: de commissie) van 23 maart 2012. Het verslag van de hoorzitting is bijgevoegd.

2. Bezwaren

Bezwaarde is van mening dat het slopen van de voorgevel niet als noodvoorziening kan worden gezien omdat de voorgevel pas twee weken na de brand is gesloopt. Bezwaarde stelt dat niet of onvoldoende is onderzocht of de verticale stabiliteit onvoldoende was. Naar de mening van bezwaarde is door het slopen van de gevel een blok van de meest beeldbepalende panden ernstig aangetast. Het pand is daardoor minder waard geworden.

Tijdens de hoorzitting heeft bezwaarde verzocht de behandeling van zijn bezwaarschrift aan te houden tot dat het DB heeft beslist op zijn Wob-verzoek met betrekking tot de opdrachtverlening aan de sloper. De commissie ziet echter geen noodzaak de advisering over het bezwaarschrift aan te houden.

3. Relevante wet- en regelgeving

Ingevolge artikel 1:3, lid 1, van de *Algemene wet bestuursrecht* (verder: *Awb*), wordt onder een besluit verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

4. Overwegingen van de commissie

Zuiver schadebesluit

Alvorens in te gaan op de bezwaargronden, stelt de commissie vast dat het bestreden besluit van 1 februari 2011 aangemerkt kan worden als een zuiver schadebesluit waartegen bezwaar open stond voor bezwaarde. Immers het besluit van 1 februari 2011 betreft een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan (*het DB*) op verzoek van een belanghebbende (*bezwaarde*) tot vergoeding van schade, die veroorzaakt is binnen het kader van de uitoefening door dat orgaan van een aan het

publiekrecht ontleende bevoegdheid (*de bestuursdwangbeschikking van 24 maart 2005*). Het bestreden besluit kan daarom worden aangemerkt als een besluit zoals bedoeld in artikel 1:3 van de Awb.

Bestreden besluit

In het bestreden besluit geeft het DB aan dat de gevraagde schadevergoeding wordt afgewezen, omdat het stadsdeel meent dat het niet aansprakelijk kan worden gehouden voor de door bezwaarde gevorderde schade aangezien er geen sprake is van causaal verband tussen de door bezwaarde gestelde schade en het handelen van het stadsdeel. Daarnaast is het DB van mening dat de schade niet is onderbouwd.

Schadeveroorzakende besluit

Als schadeveroorzakend besluit wordt de bestuursdwangbeschikking van het DB van 24 maart 2005 aangemerkt. In dit besluit wordt aan bezwaarde te kennen gegeven dat naar aanleiding van de brand in de nacht van 7 op 8 maart 2005, een gevaarlijke situatie was ontstaan, in verband waarmee het noodzakelijk was dat terstond veiligheidsmaatregelen werden getroffen. Tevens werd meegedeeld dat op 8 maart 2005 om 09.00 uur mondeling opdracht aan het sloopbedrijf van Tijsterman is gegeven om de noodzakelijke voorzieningen te treffen. De sloop van de voorgevel vond op 11 maart 2005 plaats.

Behandelen bezwaargronden

Ten aanzien van de aangevoerde bezwaargronden is door de commissie het volgende overwogen.

De commissie stelt vast dat bezwaarde tegen de bestuursdwangbeschikking bezwaar, beroep en hoger beroep heeft ingesteld. Nadat het DB bij besluit van 5 juni 2007 het bezwaar ongegrond heeft verklaard, verklaarde de rechtbank Amsterdam het hiertegen gerichte beroep eveneens ongegrond. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, hierna de Afdeling, heeft het hoger beroep van bezwaarde, gericht tegen de uitspraak van de rechtbank, op 23 december 2009 echter gegrond verklaard. De Afdeling oordeelt dat de situatie in de ochtend van 8 maart 2005 dermate spoedeisend was dat zonder het gunnen van een begunstigingstermijn en het op schrift stellen van de bestuursdwangaanschrijving bestuursdwang kon worden toegepast. De Afdeling oordeelt voorts dat het DB op 11 maart 2005 had moeten inzien dat de maatregelen aan het pand die op dat moment nog niet waren uitgevoerd, geen dermate spoedeisend karakter hadden dat bezwaarde niet kon worden aangeschreven om binnen korte termijn zelf de noodzakelijke voorzieningen aan het pand te treffen. Bij besluit van 23 februari 2010 heeft het DB met inachtneming van de uitspraak van de Afdeling het bezwaar van bezwaarde opnieuw ongegrond verklaard. Tegen deze beslissing heeft bezwaarde weer beroep ingesteld bij de rechtbank. De rechtbank heeft dit beroep bij uitspraak van 13 december 2011 ongegrond verklaard. Tegen de uitspraak van de rechtbank heeft bezwaarde hoger beroep ingesteld bij de Afdeling. Dit hoger beroep is nog niet behandeld.

Gelet op het vorenstaande, is de commissie van mening dat er vooralsnog vanuit moet worden gegaan dat de bestuursdwangbeschikking rechtmatig genomen is. Wel had bezwaarde, voordat het DB was overgegaan tot het toepassen van bestuursdwang, in de gelegenheid gesteld moeten worden binnen korte termijn zelf de noodzakelijke voorzieningen aan het pand te treffen. Dit is niet gebeurd.

Het feit dat bezwaarde ten onrechte niet in de gelegenheid is gesteld zelf de noodzakelijke voorzieningen aan het pand te treffen, leidt er volgens de commissie niet toe dat hij daardoor door de sloop van de voorgevel schade zou hebben geleden. Bezwaarde heeft het pand na de brand, zonder het eerst te renoveren, op 11 april 2006 verkocht aan DPN Beheer B.V. Op geen enkele wijze heeft bezwaarde aannemelijk gemaakt, laat staan aangetoond dat de verkoopprijs nadelig is beïnvloed door de sloop van de voorgevel. Bovendien heeft bezwaarde niet aangetoond dat hij in staat zou zijn geweest de voorgevel na de brand wel te handhaven. De voorgevel verkeerde ook voor de brand al in slechte staat. Het DB had immers bij besluit van 2 december 2004 bezwaarde een last onder dwangsom opgelegd om de noodzakelijke maatregelen te nemen. Uit deze last blijkt dat de ramen ter plaatse van de 4de bouwlaag ontbraken, de deuren beschadigd waren en bovendien onvoldoende bestand tegen de daarop werkende krachten, het hang- en sluitwerk in slechte staat verkeerde, het schilderwerk niet in goede staat was, er geen ventilatieroosters waren aangebracht, de hijsbalkconstructie verrot was en de gevellijst was aangetast.

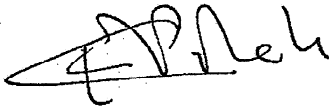
5. Conclusie

Op grond van bovenstaande overwegingen is de commissie van mening dat de aangevoerde bezwaargronden niet leiden tot het wijzigen van het bestreden besluit van 1 februari 2011.

6. Advies

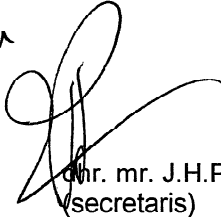
De commissie adviseert u het bestreden besluit van 1 februari 2011 te handhaven.

De Adviescommissie Bezwaarschriften,

mw. mr. C.E. Polak
(voorzitter)

bl a

dhr. mr. J.H.P. Hofs
(secretaris)